Zahna Siham Benamor & Apolonia Sokol

The False Rose of Jericho

Den første duoudstilling af poet og performer Zahna Siham Benamor og maler Apolonia Sokol gror ud af deres årelange venskab – eller feministiske søsterskab. Med rod i fælles erfaringer spørger udstillingen til eksilet som tilstand eller vilkår – hvilket spejles i motiver fra den rodløse blomst kaldet *den falske Jerikorose* til kulturelle figurer såsom nomaden og den vandrende jøde.

I en ny serie store oliemalerier bytter Apolonia Sokol kunsthistoriens ofte patriarkalske portrætter ud med afbildninger af duoens hovedsageligt kvindelige venner og familie, såvel som dem selv. Zahna Siham Benamor er portrætteret i traditionelt berbisk bryllupstøj, mens hun poserer som bueskytte – en positur, der stammer fra en algerisk modstandsdans. Som i alle Sokols værker er maleriet skitseret i tæt samarbejde med den portrætterede. I dette tilfælde sigter Benamor på betragteren, som om hun, en dansk forfatter med rødder i Algeriet, må forsvare sig selv mod potentielle angreb, endda i sin lejlighed i København.

I udstillingens mørke, grottelignende hovedrum gentages Benamors nykomponerede rå og punkede lydlandskab af raï-rytmer, strengespil, ambiente klangverdener, rap og poetiske opråb. Publikum er inviteret til at sidde på gulvet ved siden af en pladespiller og en ægte Jerikorose, samt, på udvalgte dage, at opleve Benamor performe live (se O's hjemmeside for datoer). En vigtig inspirationskilde for Benamor er raï – en populær type algerisk undergrundsmusik, som oftest har undgået at afbilde musikgenrens typisk socialt udstødte kvindelige stjerner på deres egne pladeomslag. Her vises en tegning af raï-sangerinden Cheba Zohras LP-cover fra 1990erne, hvor sangikonets ansigt er erstattet af Pamela Andersons, hvilket rejser spørgsmålet om, hvem der ejer det (kvindelige) billede?

Hovedrummets vægge bærer gigantiske, håndtrykte motiver, som er valgt af kunstnerne i fællesskab og tegnet af Sokol. Trykkene vandrer fra at være kunstværker i deres egen ret til at være teatralske bagtæpper med landskaber, der spænder over bølgende ørkensand, protestmarcher og minareter i Tivoli, som peger på Danmarks koloniale appropriation af kulturer. Ved at lege med spørgsmål om sande og falske billeder – fra kulturelle klichéer via klassekamp til en serie 'forkerte' afbildninger af Jerikorosen – spørges der, hvem der har definitionsmagten, og hvorfor overhovedet kalde en blomst 'falsk'?

I serien af malerier har Sokol portrætteret sig selv nøgen, mens hun læner sig mod en vandrestok, der antyder hendes jødiske arv. Frodig og forvredet, på grænsen til det groteske, modsætter hendes billede sig kvindekroppens typiske seksualisering. Blandt de andre portrætterede figurer er transkvinden Claude-Emmanuelle i færd med at klæde om for at antage sin status som nattens dronning og et portræt, der kombinerer træk fra to teenagere i overgangen fra barn til voksen. Udstillingen samler således en intersektionel gruppe af udstødte; den skaber et rum, hvor den eksilerede står i centrum – en slags modstandens kollektive kraftcenter.

Som del af udstillingen inviteres til en række åbne, kollektive skriveworkshops, samt til liveperformances af Benamor, i udstillingens hovedrum. Se O – Overgadens hjemmeside eller spørg i receptionen for at få information om tidspunkter og for tilmelding.

Zahna Siham Benamor (f. 1988, DK) er poet og performancekunstner med algerisk/fransk baggrund. Benamor har performet på Art Hub Copenhagen (2024), Monnaie de Paris (2023) samt på ARKEN, Ishøj (2023). I forbindelse med udstillingen udgiver hun EP'en *Jeg kommer fra ørkenen* (2023).

Apolonia Sokol (f. 1988, FR) er billedkunstner af polsk og fransk oprindelse bosat i Paris. Sokol har udstillet på blandt andet ARKEN, Ishøj (2023), MO.CO Panacée, Montpellier (2023) og Modern Art Museum of Fort Worth, Texas (2022). Hun er dertil centrum for Lea Globs dokumentarfilm *Apolonia, Apolonia* (2023), som omhandler Sokols liv og praksis.

The first collaborative exhibition by poet and performer Zahna Siham Benamor and painter Apolonia Sokol builds on their long friendship, or feminist sorority. The show raises shared questions of exiled identities—from the rootless flower, the so-called *False Rose of Jericho*, to cultural figures such as the nomad and the wandering Jew.

In a new series of large-scale oil paintings, Apolonia Sokol displaces historical, patriarchal portraiture to enthrone the narratives of the two artists' friends and family, alongside themselves. First up, Zahna Siham Benamor wears traditional Berber wedding clothes while posing as an archer—a gesture taken from an Algerian dance of resistance. As with all of Sokol's portraits, the painting is drafted in close collaboration with the subject. Here Benamor takes aim at the viewer, as if she, a Danish author with roots in Algeria, needs to defend herself against potential attacks, even in her private apartment in Copenhagen.

The exhibition's dark and cavernous main space emits Benamor's new, raw and punkish soundscape collaging raï rhythms, strings, ambient compositions, rap, and poetic calls, summoning visitors. The audience is invited to sit on the floor, next to the record player as well as a real-life Jericho Rose and, on selected days, see the poet herself performing live (see O's website for dates). A core inspiration for Benamor's music is raï, a popular type of Algerian underground music, which has often excluded its stars, mostly socially outcast women, from appearing on their own record covers; here, a drawing of a 1990s LP cover by raï star Cheba Zohra substitutes her face with Pamela Anderson's, raising the question of who owns the (female) image.

In the main space, giant hand-printed murals feature motifs chosen by the duo and drawn by Sokol, ranging from artworks in their own right to spatial backdrops of desert dunes, protest marches, and minarets from Tivoli, indicating Denmark's colonial appropriation of cultures. The play with false and true imagery—from cultural clichés and class struggles to "wrong" depictions of the Rose of Jericho—seems to ask: Who holds the power of definition, and why call a flower "false" at all?

Among the painting series, a self-portrait by Sokol shows the artist nude, leaning on a walking stick, hinting at her Jewish heritage. Voluptuous and wretched, bordering on the grotesque, the image rebukes the female body's seamless sexualization. Other portraits include Claude-Emmanuelle, a trans woman, shapeshifting into nightlife queen of Paris, and a portrait combining two different teenagers transitioning from child to adult. The exhibition thus assembles an intersectional collection of outcasts, creating a space where the exiled take center stage—a collective powerhouse of resistance.

The exhibition entails a series of public, collective writing workshops, alongside live performances, in the central space. Please check O—Overgaden's website or ask at the reception for dates, more information, and to sign up.

Zahna Siham Benamor (b. 1988, DK) is a poet and performance artist of Algerian and French descent. She has performed at Art Hub Copenhagen (2024), Monnaie de Paris (2023), and ARKEN, Ishøj (2023). In relation to the exhibition, Benamor releases the EP, *Jeg kommer fra ørkenen* (2023).

Apolonia Sokol (b. 1988, FR) is a Paris-based artist of Polish and French origin. Sokol has exhibited at institutions including ARKEN, Ishøj (2023), MO.CO Panacée, Montpellier (2023), and Modern Art Museum of Fort Worth, Texas (2022). Further, she is the main subject of Lea Glob's documentary *Apolonia, Apolonia* (2023) which revolves around Sokol's life and practice.

Udstillingen er støttet af / The exhibition is supported by:

Statens Kunstfond

KØBENHAVNS KOMMUNE

NY CARLSBERG FONDET
NEW CARLSBERG FOUNDATION